

ΔΟΚΙΜΕΣ
ΜΕΤΑΓΡΑΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ
ΚΩΛΑ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ

Δοϊρανλή Άννα

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 1. §[25]

[25] Ἀλκιβιάδης δὲ

κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν

τοὺς μὲν Ἀθηναίους

ἐν αἰγιαλῷ ὀρμίσοντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει,

τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίους ἀπὸ τῶν νεῶν,

τοὺς δὲ πολεμίους

ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα,

οὐκ ἐν καλῷ ἔφη

αὐτοὺς ὀρμεῖν,

ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Σηστόν παρήνει

πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν·

οὗ ὄντες ναυμαχήσετε,

ἔφη,

ὅταν βούλησθε.

[26]

Οἱ δὲ στρατηγοί,
    μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος,
    ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν·

αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν,
    οὐκ ἐκεῖνον.

Καὶ ὁ μὲν ὄχητο.

ΔΟΪΡΑΝΛΗΗΑΝΝΑ

[27] Λύσανδρος δ΄,

ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς Ἀθηναίοις,

εἶπε τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις,

ἐπὶ κατίδωσιν αὐτούς

ἐκβεβηκότας

καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χερρόνησον,

(ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην ἡμέραν,

τά τε σιτία πόρρωθεν ὠνούμενοι

καὶ καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Λυσάνδρου,

ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν),

ἀποπλέοντας τοῦ μάλιν παρ' αὐτὸν

ἄραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν.

Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν

ὡς ἐκέλευσε.

[28]

Λύσανδρος δ' εὐθὺς

ἐσήμηνε τὴν ταχίστην

πλεῖν,

συμπαρήει δὲ

καὶ **Θώραξ**

τὸ πεζὸν ἔχων.

Κόνων δὲ

ιδὼν τὸν ἐπίπλουν,

ἐσήμηνεν εἰς τὰς ναῦς

βοηθεῖν κατὰ κράτος.

Διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων,

αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν,

αἱ δὲ μονόκροτοι,

αἱ δὲ παντελῶς κεναί·

ἡ δὲ Κόνωνος

καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἑπτὰ πλήρεις

ἀνήχθησαν ἀθρόαι

καὶ ἡ Πάραλος,

τὰς δ' ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῆ γῆ.

Τοὺς δὲ πλείστους ἄνδρας

ἐν τῆ γῆ συνέλεξεν·

οἱ δὲ καὶ ἔφυγον

εἰς τὰ τειχύδρια.

[29] Κόνων δὲ

ταῖς ἑννέα ναυσὶ φεύγων,

ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα,

κατασχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν

ἔλαβεν αὐτόθεν

τὰ μεγάλα τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἰστία,

καὶ αὐτὸς μὲν

ὀκτὼ ναυσὶν

ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν

εἰς Κύπρον,

ἢ δὲ Πάραλος

εἰς τὰς Ἀθήνας

ἀπαγελοῦσα τὰ γεγονότα.

[30] Λύσανδρος δὲ

τάς τε ναῦς

καὶ τοὺς αἰχμαλώτους

καὶ τᾶλλα πάντα

εἰς Λάμψακον

ἀπήγαγεν,

ἔλαβε δὲ

καὶ τῶν στρατηγῶν ἄλλους

τε καὶ Φιλοκλέα καὶ Ἀδείμαντον.

Ἦν δ' ἡμέρα ταῦτα κατειργάσατο,

ἔπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστήν εἰς Λακεδαίμονα

ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα,

ὃς ἀφικόμενος τριταῖος

ἀπήγγειλε.

[31] Μετὰ δὲ ταῦτα

Λύσανδρος

ἄθροίσας τοὺς συμμάχους

ἐκέλευσε

βουλεύεσθαι περὶ τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐνταῦθα δὴ

κατηγορίαι ἐγίνοντο πολλαὶ τῶν Ἀθηναίων,

ἃ τε ἤδη παρενενομήκεσαν

καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν,

εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ,

τὴν δεξιὰν χεῖρα **ἀποκόπτειν** τῶν ζωγρηθέντων πάντων,

καὶ ὅτι *λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν,*

τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας **κατάκρημνίσαιαν**.

Φιλοκλῆς δ'

ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων,

ὃς τούτους διέφθειρεν.

[32] Ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ,

καὶ **ἔδοξεν**

ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων

ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι *πλὴν Ἀδειμάντου,*

ὅτι μόνος ἐπελάβετο

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν

ψηφίσματος•

ἠτιάθη μέντοι ὑπὸ τινῶν προδοῦναι τὰς
ναῦς.

Λύσανδρος δὲ

Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας,

ὄς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε,

τί εἶη ἄξιος παθεῖν

ἀρζάμενος εἰς Ἑλληνας παρανομεῖν,

ἀπέσφαξεν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 2. §[1 - 2]

[1] Ἐπει δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμψάκῳ κατεστήσατο,

ἔπλει

ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα.

Οἱ δ' αὐτὸν ὑπεδέχοντο,

τούς τῶν Ἀθηναίων φρουρούς

ὑποσπόνδους ἀφέντες·

οἱ δὲ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον

τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον,

ἕστερον δ' εἰς Ἀθήνας

καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι.

[2] Λύσανδρος δὲ

τούς τε φρουρούς τῶν Ἀθηναίων

καὶ

εἴ τινα που ἄλλον ἴδιοι Ἀθηναῖον,

ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας,

διδούς

ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν,

ἄλλοθι δ' οὐ,

εἰδὼς ὅτι

ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ,

θᾶπτον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι.

Καταλιπὼν δὲ

Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνας

Σθενέλαον ἄρμοστήν Λάκωνα,

αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον

τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφ.2. §3-4

[3] Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις

τῆς Παράλου ἀφικομένης

νυκτὸς

ἐλέγετο ἢ συμφορά,

καὶ οἰμωγὴ

ἐκ τοῦ Πειραιῶς

διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν

εἰς ἄστυ

διῆκεν,

ὁ ἕτερος τῶ ἑτέρῳ παραγγέλλον·

ὥστ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδείς ἐκοιμήθη,

οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας

πενθοῦντες,

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι

αὐτοὶ ἑαυτοὺς,

νομίζοντες

πεῖσεσθαι
οἷα ἐποίησαν

Μηλίου τε

Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας,

κρατήσαντες πολιορκία,

καὶ Ἰστιαίας

καὶ Σκιωναίους

καὶ Τορωναίους

καὶ Αἰγινήτας

καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων.

[4] Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίαν ἐποίησαν,

ἐν ἧ

ἔδοξε

τοὺς τε λιμένας

ἀποχωῶσαι πλὴν ἐνὸς

καὶ τὰ τείχη

εὐτρεπίζειν

καὶ φυλακὰς

ἐφιστάναι

καὶ τᾶλλα πάντα

ὡς εἰς πολιορκίαν

παρασκευάζειν τὴν πόλιν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλ. 2. Κεφ. 2. §16-17

[16]

Τοιούτων δὲ ὄντων

Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ

ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον,
εἰδὼς ἦξει Λακεδαιμονίους

πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι
ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα.

πεμφθεὶς δὲ **διέτριβε** παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω,

ἐπιτηρῶν ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον

διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον

ἅπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὀμολογήσειν.

[17]

Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί,

ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ

ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι,

εἶτα κελεύοι εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι·

οὐ γὰρ εἶναι κύριος

ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ

ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους.

Μετὰ δὲ ταῦτα,

ἠρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλ. 2. Κεφ. 2. §18-19

[18] Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν

ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην,
φυγάδα Ἀθηναίων ὄντα,
ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει
ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου.

[19] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις

ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ,
ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἦκοιεν
εἶπον
ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης,
μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς.

Ἐπεὶ δ' ἦκον,

ἐκκλησίαν ἐποίησαν,

ἐν ἣ ἄντέλεγον

Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων,

μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις,

ἀλλ' ἐξαιρεῖν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλ. 2. Κεφ. 2. §20-21

[20] Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδεῖν

μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην

ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι,

ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην

ἐφ' ᾧ

τά τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ *καθελόντας*

καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα *παραδόντας*

καὶ τοὺς φυγάδας *καθέντας*

τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον *νομίζοντας*

Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν

ᾗτοι ἂν ἡγῶνται.

[21] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις

ἐπανάφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλ. 2. Κεφ. 2. §22-23

[22] Εισιόντας δ' αὐτοὺς

ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς,

φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν·

οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν

διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.

Τῇ δὲ ὕστεραία

ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις

ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην·

προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης,

λέγων

ὡς χρὴ

πειθεσθαι Λακεδαιμονίοις

καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν.

Ἀντειπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ,

πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων,

ἔδοξε

δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.

[23] Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ

καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν

καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ,

νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι

ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

[50] Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο,

καὶ ἡ βουλὴ δῆλῃ ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα,

γνοὺς ὁ Κριτίας

ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ,
ἀνάφεύξειτο,

καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν **ἠγγισάμενος**,

προσελθὼν

καὶ

διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα

ἐξῆλθε,

καὶ

ἐπιστῆναι

ἐκέλευσε

τοὺς

τὰ ἐγχειρίδια

ἔχοντας

φανερῶς

τῇ βουλῇ

ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 3. §[51]

[51] Πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν·

«Ἐγὼ, ὦ βουλή, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι

(τοιούτου) οἴου δεῖ,

ὃς ἂν ὀρθῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους

μὴ ἐπιτρέπη.

Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω.

Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες

οὗ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν,

εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα

τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον.

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις

τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίοις ὄντων

μηδένα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου,

τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου

κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν.

Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ **ἐξαλείφω** ἐκ τοῦ καταλόγου,
συνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν.

Καὶ τοῦτον, ἔφη, **ἡμεῖς θανατοῦμεν**».

[52] Ἀκούσας ταῦτα

ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν

καὶ εἶπεν·

«Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἵκετέω τὰ πάντων ἐννομώτατα,

μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν

μήτε ἐμὲ

μήτε ὑμῶν ὃν ἂν βούληται,

ἀλλ' ὄνπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν

περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ,

κατὰ τοῦτον

καὶ ὑμῖν

καὶ ἐμοὶ

τὴν κρίσιν εἶναι.

[53]

Καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ,

ὅτι οὐδὲν μοι ἀρκέσει ὅδε ὁ βωμός,

ἀλλὰ βούλομαι

καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι,

ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι,

ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι.

Ἵμῶν μέντοι, ἔφη, ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω,

εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς,

καὶ ταῦτα γινώσκοντες

ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον

ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου».

[54]

Ἐκ δὲ τούτου

ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ

τοὺς ἕνδεκα

ἐπὶ τὸν Θηραμένην·

ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις,

ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου,

εἶπε μὲν ὁ Κριτίας·

«Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ
κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον.

[55]

Ἵμεῖς δὲ λαβόντες

καὶ

ἀπαγαγόντες

οἱ ἕνδεκα

οὗ δει

τὰ ἐκ τούτων πράττετε».

[55]

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν,

εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος,

εἶλκον δὲ οἱ ὑπηρεταί.

Ὁ δὲ Θηραμένης

ὥσπερ εἰκὸς

καὶ θεοὺς **ἐπεκαλεῖτο**

καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γινόμενα.

Ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν,

ὄρῳσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω

καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν,

καὶ **οὐκ ἀγνοοῦντες**

ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες

παρήσαν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 3. §[56]

[56] Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς
μάλα μεγάλη τῆ φωνῆ δηλοῦντα
οἷα ἔπασχε.

Λέγεται δ' ἔν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ.

Ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος

ὄτι οἰμώξειτο,

εἰ μὴ σιωπήσειεν,

ἐ π ἦ ρ ε τ ο ·

« Ἄν δὲ σιωπῶ,

οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώξομαι;»

καὶ ἐπεὶ γε

ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος

τὸ κώνειον ἔπιε,

τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα

εἰπεῖν αὐτόν·

«Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ».

Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄγνοῶ,

ὄτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα,

ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν,

τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος

μήτε τὸ φρόνιμον

μήτε τὸ παιγνιώδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §18

[18]

Ταῦτα δ' εἰπὼν

καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους,
ἡσυχίαν εἶχε·

καὶ γὰρ **ὁ μάντις** παρήγγελλεν αὐτοῖς

μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι,

πρὶν [ἂν] τῶν σφετέρων

ἢ πέσοι τις

ἢ τρωθείη·

«ἐπειδὴν μέντοι τοῦτο γένηται,

ἡγησόμεθα μὲν»,

ἔφη, «ἡμεῖς,

νίκη δ' **ὑμῖν** ἔσται ἐπομένοις,

ἐμοὶ μέντοι **θάνατος** [ἔσται],,

ὥς γέ μοι δοκεῖ».

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §19

[19]

Καὶ οὐκ ἐγεύσατο,

ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα,

αὐτὸς μὲν

ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος

ἐκπηδήσας πρῶτος

ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις

ἀποθνήσκει,

καὶ

τέθαπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ·

οἱ δ' ἄλλοι ἐνίκων

καὶ

κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ.

Ἀπέθανον δ' ἐνταῦθα

τῶν μὲν τριάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἰπόμαχος,

τῶν δὲ ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος,

τῶν δ' ἄλλων περὶ ἑβδομήκοντα.

Καὶ τὰ μὲν ὄπλα ἔλαβον,

τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο

καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν

προσιόντες ἀλλήλοις

πολλοὶ διελέγοντο.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §20

[20]

Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ,
μάλ' εὐφωτος ὢν,
κατασιωπησάμενος
ἔ λ ε ξ ε ν·

«Ἄνδρες πολῖται,

τί ἡμᾶς ἐξελαύνετε;

τί ἀποκτεῖναι βούλεσθε;

Ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν **πώποτε ἐποιήσαμεν,**

μετεσχίκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων
καὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων,

καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ **γεγενήμεθα** καὶ συστρατιῶται,

καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν **κεκινδυνέκαμεν**

καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν

ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §21

[21]

Πρὸς θεῶν πατρώων καὶ μητρῶων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἐταιρίας,
πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις,

αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους

παύσασθε ἀμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα,

καὶ

μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα,

οἱ ἰδίων κερδέων ἕνεκα

ὀλίγου δεῖν *πλείους* ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσὶν

ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §22

[22]

Ἐξὸν δ' ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι,

οὔτοι τὸν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον

καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις **κόλειμόν** ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν.

Ἄλλ' εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε

ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόντων

οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

ἔστιν οὖς πολλὰ κατεδακρύσαμεν»

Ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν·

οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν

τοὺς μεθ' αὐτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §23

[23]

Τῆ δ' ὕστεραία

οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηγτο ἐν τῷ συνεδρίῳ·

τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν,

πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους.

Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαίωτερον

καὶ ἐφοβοῦντο,

ἐντόνωσ ἔλεγον

ὥς

οὐ χρεῖη

καθυφίεσθαι

τοῖς ἐν Πειραιεῖ·

ὅσοι δὲ ἐπίστευον

μηδὲν ἠδίκηκεναι,

αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο

καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον

ὥς

οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν,

καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν

χρῆναι

πειθεσθαι

οὐδ' ἐπιτρέπειν

ἀπολλύναι

τὴν πόλιν.

Καὶ τὸ τελευταῖον

ἐψηφίσαντο

ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι,

ἄλλους δὲ ἐλέσθαι.

Καὶ εἴλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

[37]

Ἐπεὶ μέντοι οὗτοι ὄχοντο εἰς Λακεδαίμονα,

ἔπεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεως

λέγοντας

ὅτι αὐτοὶ μὲν παραδίδασι καὶ τὰ τεῖχη

ἃ ἔχουσι

καὶ σφᾶς αὐτοὺς

Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι

ὅτι βούλονται·

ἔφασαν ἀξιοῦν δ' αὐτοὺς
καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ,
εἰ φίλοι φασὶν
εἶναι Λακεδαιμονίους,
παραδίδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνιχίαν.

[38]

Ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ οἱ ἔκκλητοι,

ἐξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας,

καὶ

ἐπέταξαν σὺν Πausανίᾳ

διήλλαξαι

ὅπῃ δύναιτο κάλλιστα.

Οἱ δὲ διήλλαξαν

ἐφ' ᾧτε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους,

ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστον

πλὴν τῶν τριάκοντα

καὶ τῶν ἑνδεκα

καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα.

Εἰ δὲ τινες φοβοῖντο τῶν ἐξ ἄστεως,

ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσίνα

κατοικεῖν.

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §39

[39]

Τούτων δὲ περὶ ἀνθέντων

Πανσανίας μὲν διήκε τὸ στράτευμα,

οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνεληθόντες σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν
ἔθυσαν τῇ Ἀθηνᾶ.

Ἐπεὶ δὲ κατέβησαν

ἐκκλησίαν ἐποίησαν οἱ στρατηγοί,

ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν·

ΔΟΪΡΑΝΛΗΗΑΝΝΑ

Μεταγραφή κατά τα κώλα - ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, Βιβλίο 2. Κεφάλαιο 4. §40

[40]

Ἕμῃν,

ἔφη,

ὧ̃ ἐκ τοῦ ἄστεως ἄνδρες, συμβουλεύω ἐγὼ

γνῶναι ὑμᾶς αὐτούς.

Μάλιστα δ' ἂν γνοίητε,

εἰ ἀναλογίσαισθε

ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα φρονητέον ἐστίν,

ὥστε ἡμῶν ἄρχειν

ἐπιχειρεῖν.

Πότερον δικαιότεροί ἐστε;

Ἄλλ' **ὁ μὲν δῆμος** πενέστερος ὑμῶν **ὧν**

οὐδὲν πόποτε

ἔνεκα χρημάτων

ὑμᾶς ἠδίκηκεν·

ὑμεῖς δὲ πλουσιώτεροι πάντων **ὄντες**

πολλὰ καὶ αἰσχροῦ

ἔνεκα κερδῶν

πεποιήκατε.

Ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει,

σκέψασθε

εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία ὑμῖν μέγα φρονητέον·

[41]

καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο

ἢ ὡς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους;

Ἀλλὰ γνώμη φαίητ' ἂν

πρόχειν,

οἱ ἔχοντες καὶ τεῖχος

καὶ ὄπλα

καὶ χρήματα

καὶ συμμάχους Πελοποννησίους

ὑπὸ τῶν οὐδέν τούτων ἔχόντων

περιείληθε;

Ἄλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δὴ οἴεσθε

μέγα φρονητέον εἶναι;

Πῶς,

οἴγε

ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας

κλοιῶ δήσαντες

παραδιδόασιν,

οὔτω κάκεῖνοι ὑμᾶς παραδόντες

τῶ ἡδικημένῳ τούτῳ δήμῳ

οἴχονται

ἀπιόντες;

[42]

Οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ

ὧν ὁμομόκατε

παρὰ βῆναι οὐδέν,

ἀλλὰ καὶ **τοῦτο** πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδειξάι,

ὅτι καὶ εὐορκοὶ καὶ ὄσιοί ἐστε

Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα,

καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι

ταράττεσθαι,

ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι,

ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν.

[43]

Καὶ τότε μὲν ἀρχὰς καταστησάμενοι

ἐπολιτεύοντο·

ὕστερῳ δὲ χρόνῳ ἀκούσαντες

ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἐλευσίνοι,

στρατεύσάμενοι πανδημει ἐπ' αὐτοὺς

τοὺς μὲν στρατηγοὺς αὐτῶν εἰς λόγους ἐλθόντας

ἀπέκτειναν,

τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέψαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαίους

ἔπεισαν

συναλλαγῆναι.

Καὶ ὁμόσαντες ὄρκους

ἢ μὴν μὴ μνησικακήσειν,

ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε πολιτεύονται

καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.